

[Dræbye]

op, er det bestemt muligt at komme omkring med med langt større vanskelighed end de øvrige. Det er nemlig spørgsmålet om skatte-reformen, og her synes jeg, der er al mulig brug for, at hr. Fogh Rasmussen og hans parti tager del i det konstruktive arbejde. Jeg opfattede altså ikke, at det var det, hr. Fogh Rasmussen sagde, men jeg glæder mig, hvis det er sådanne ændringer, der er sket.

Jeg skal lige gøre den yderligere bemærkning, at hvis det er tilfældet, må jeg også forstå hr. Fogh Rasmussen sådan, at han mener, at skal indeksslån tilbydes til landbruget, skal det under alle omstændigheder være sådan, at indeksreguleringen slår fuldt igennem, og at der ikke på noget punkt skal være tale om et subsidieelement, når det drejer sig om landbruget, for det var vel et princip, hr. Fogh Rasmussen omtalte, og ikke noget, der specielt var vendt imod det almennyttige boligbyggeri.

(Kort bemærkning).

Fogh Rasmussen (V):

Det kan ikke undre, at hr. Dræbye har overhørt den formulering, for jeg har overhovedet ikke diskuteret de frivillige indeksslån på et fuldstændig frit marked. Det, jeg har diskuteret, er de ordninger, der er foreslået i forhold til det sociale boligbyggeri, og de ordninger, der er foreslået i forhold til landbruget. Jeg kan bekræfte over for hr. Dræbye, at der er tale om principper, uanset hvad det er, vi taler om. Men det, jeg har kritiseret, er jo netop, at man over for landbruget vil anvende en løsning, som i virkeligheden er en tvangsmæssig løsning, fordi man får valget mellem en konkurs og et indeksslån. Så er der ikke tale om reel frivillighed, og derfor er det et brud på nogle helt fundamentale forudsætninger.

Keld Albrechtsen (VS):

Jeg vil sige, at i de bemærkninger, som ministeren kom med, var der en positiv ting, som jeg hæftede mig ved, og det var den, at man stiller mod en ordning, således at dette kurstabsproblem vedrørende det almennyttige byggeri bliver løst ved en kontantlånsfinansiering. Hvis det bliver tilfældet og det har den tilsigtede virkning, hvad VS også vil forsøge at få nærmere opklaret i udvalget, synes jeg, det lyder som en positiv ting. Re-

sten af det, der blev nævnt, indeholdt meget få positive ting i forhold til de betingelser, som jeg nævnte måtte være opfyldt, for at indeksfinansieringen kan være forsvarlig. Han nævnte bl. a., at det er nødvendigt, at man får rentefradragsreformen først.

Hr. Kalnæs var også inde på dette og nævnte, at det er nødvendigt, at der indbygges en reallønsgaranti for at undgå, at denne indekssbombe eventuelt eksploderer i ejerboligsektoren med virkninger, som ingen kan være interesseret i, uanset om man så mener, at hovedvægten i byggeriet fremover skal ligge i ejerboligsektoren eller, som jeg mener, i den almennyttige sektor. Uanset hvordan man vægter det, er der ingen, der kan være interesseret i, at der fremkaldes en situation med massevis af parcelhuse, som enten er usælgelige, eller som går på tvangsauktion o. lign. Det vil også kunne give politiske konsekvenser, som vil være særdeles ubehagelige.

Hr. Kalnæs er også inde på disse problemer og nævner, at det faktisk er nødvendigt, at rentefradragsreformen gennemføres først for at undgå bl. a. disse skattefiduser, og at det er nødvendigt med en sikring af realløns-sammenhængen, en reallønsgaranti, men alligevel er – forstår jeg – hr. Kalnæs indstillet på at gå sammen med eventuelt radikale og socialdemokratiet for at få gennemført dette her, selv om disse betingelser ikke bliver opfyldt. Sådan må det, der lå i bemærkningerne, nærmest fortolkes.

Der kom også en bemærkning fra hr. Kalnæs' side om, at det grundlæggende var de radikales skyld, at disse mangler ikke ville blive afhjulpet. Jeg skal på ingen måde betvivle, at det er de radikale, der trækker i den forkerte retning inden for disse tre partier, men jeg vil dog sige så meget, at hvis SF medvirker til at få disse ting vedtaget, uden at disse helt nødvendige forudsætninger, som jeg har været inde på, bliver ændret, så kan SF ikke sige, at det udelukkende er de radikales skyld, at det er gået, som det er; så må det være alle de tre partier, som må bære ansvaret for det og deriblandt altså også SF.

Derfor ville jeg faktisk foreslå, at man fulgte en anden fremgangsmåde fra SFs side og ligesom VS sagde: disse betingelser må i hvert fald ufravigeligt være opfyldt, for at dette på nogen som helst måde kan være forsvarligt. Så synes jeg, der var mere rimelig-